

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

HOTĂRÂRE În numele legii

cu privire la cererea de chemare în judecată depusă de

Eduard Bulat

împotriva

Consiliului Superior al Procurorilor, Serviciului de Informații și
Securitate cu privire la contestarea actelor administrative,
obligarea emiterii actelor administrative individual favorabile,

(Dosarul 3d-89/24

PIGD 2-23079394-01-3d-27092023)

Obligația autorităților competente de a informa candidatul în mod succint privind circumstanțele de fapt stabilite și a informațiilor, care au dus la neîntrunirea condițiilor de a accede în funcția solicitată. Necesitatea protecției secretului de stat nu se opune dreptului persoanei de a cunoaște informații, cel puțin sumare, care să reflecte esența motivelor care au servit drept refuz de a fi admis la concurs, în măsura în care acest lucru este compatibil cu păstrarea confidențialității datelor obținute

30 mai 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință de judecată publică cererea de chemare în judecată depusă de Eduard Bulat,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc

Diana Stănilă, *judecători*,

Olesea Suduc, *grefier*.

Cu participarea:

Reclamantului Eduard Bulat,

Reprezentantului Consiliului Superior al Procurorilor, Iulian Gainaru,

Reprezentantului Serviciului de Informații și Securitate, Radu Frija,

constată următoarele:

ÎN FAPT

A. Poziția reclamantului. (f.d. 1-16)

1. La data de 18 septembrie 2024 Eduard Bulat a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, Serviciului de Informații și Securitate, prin care a solicitat:

- anularea în parte a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-271/2024 din 29 august 2024, în ceea ce privește constatarea neîndeplinirii de către candidatul Eduard Bulat a condițiilor pentru admiterea în funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor în cadrul concursului inițiat prin hotărârea nr. 1-89/2024 din 14 martie 2024, ca fiind neîntemeiată și ilegală;

- obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să adopte o hotărâre prin care să fie constatată îndeplinirea de către Eduard Bulat a condițiilor pentru admiterea la concursul pentru funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor;

- obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să adopte o hotărâre prin care să organizeze pentru candidatul Eduard Bulat proba scrisă a concursului inițiat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-89/2024 din 14 martie 2024;

- anularea avizului nr. E/6114 din 14 iunie 2024 emis de către Serviciul de Informații și Securitate în privința lui Eduard Bulat ca fiind neîntemeiat și emis contrar prevederilor legale.

2. În motivarea acțiunii Eduard Bulat a menționat, că în data de 30 aprilie 2024 a depus actele pentru participarea la concursul pentru selectarea inspectorilor în cadrul Inspecției procurorilor, inițiat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-89/2024 din 14 martie 2024, prelungit ulterior prin hotărârea nr. 100/2024 din 05 aprilie 2024.

3. În data de 10 mai 2024, Consiliul Superior al Procurorilor, în temeiul art. 5 și art.8 alin.(1) din Legea nr.271-XVI din 18 decembrie 2008, a inițiat verificarea subsemnatului în calitate de candidat la funcția publică, solicitând Serviciului de Informații și Securitate să efectueze verificarea respectivă.

4. În data de 17 iunie 2024, Consiliul Superior al Procurorilor a transmis reclamantului spre cunoștință avizul consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024, în privința candidatului Eduard Bulat, parvenit de la Serviciul de Informații și Securitate. Prin avizul menționat Serviciul de Informații și Securitate a informat Consiliul Superior al Procurorilor, precum că, în privința candidatului, se prefigurează factori de risc reieșiți din activitatea desfășurată anterior, situație ce prezintă o amenințare pentru eficiența și imaginea procuraturii. În același aviz Serviciul de Informații și Securitate a menționat că informațiile despre cetățeanul Eduard Bulat, cu titlu informativ și mențiunea „personal”, au fost remise în adresa Procurorului General al Republicii Moldova cu nr.5/02537 din 16 iunie 2009 și nr.5/95 din 17 ianuarie 2020.

5.Ulterior, prin hotărârea nr. 1-271/2024 din 29 august 2024 Consiliul Superior al Procurorilor, luând act de dosarul candidatului Eduard Bulat, a dispus constatarea neîndeplinirii de către subsemnat a condițiilor de admisibilitate la concursul pentru selectarea candidaților la funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor.

6. Cu referire la ilegalitatea hotărârii nr. 1-271/2024 din 29 august 2024 a Consiliului Superior al Procurorilor în partea candidatului Eduard Bulat la funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor, reclamantul a indicat că în pofida afirmațiilor Consiliului Superior al Procurorilor, expuse în hotărârea contestată, precum că la adoptarea soluției s-ar fi ghidat de principiile legalității, securității raporturilor juridice, previzibilității legii, echității, obiectivității și imparțialității procedurilor de angajare în serviciu, modul în care a acționat Consiliul este diametral opus principiilor enunțate, iar hotărârea adoptată este contrară prevederilor legale și absolut neîntemeiată, argumentele invocate fiind lipsite de careva suport factologic și juridic.

7. Reclamantul a afirmat, că din punct de vedere material, principiul legalității constă în regula că toate actele individuale ale statului trebuie să fie făcute în baza și în conformitate cu dispozițiile luate anterior pe cale generală și impersonală. Pentru ca un act juridic individual, să fie legal, adică să fie în conformitate cu dispozițiile generale și impersonale este necesar ca toate elementele actului (motivele, forma, obiectul și scopul) să fie în conformitate cu aceste dispoziții.

8. Motivarea unei decizii administrative emise de către autoritatea pârâtă nu poate fi limitată la simpla invocare a prevederilor legale, ci trebuie să conțină cu exactitate elementele de drept și de fapt care să permită, pe de o parte, destinatarului să cunoască și să evalueze temeiurile deciziei, iar pe de alta parte, să facă posibilă exercitarea controlului de legalitate. Prin urmare, în contextul lipsei unei motivări conforme cerințelor legale, decizia

contestată este ilegală, în acest sens impunându-se necesitatea anulării acesteia.

9. Lipsa indicării în actul administrativ defavorabil, a motivelor care au stat la baza emiterii lui, reprezintă, din perspectiva jurisprudenței CEDO, o exercitare arbitrară a puterii publice (a se vedea cauza *Lupșa c. României*; cererea nr. 10.337/04, § 31 - 34).

10. Astfel, este relevant de a se aprecia legalitatea acțiunilor întreprinse de către autoritatea publică, care au precedat emiterea actului administrativ individual și care au condus la identificarea soluției juridice raportate la circumstanțele de fapt, ceea ce trebuia expus în partea de motivare a actului administrativ.

11. Eduard Bulat a evidențiat că, analizând hotărârea contestată sub aspectul calității motivării acestui act administrativ individual defavorabil, a constatat că autoritatea emitentă nu a respectat prevederile art.118 alin. (1), alin. (2) lit. c) din Codul administrativ, or, *contrar* acestor cerințe legale, Consiliul Superior al Procurorilor a desfășurat defectuos procedura administrativă, în ceea ce privește verificarea lui Eduard Bulat sub aspectul corespunderii cerințelor pentru funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor, ce pe cale de consecință s-a reflectat și în motivarea hotărârii nr. 1-271/2024, care nu corespunde cerințelor stabilite de normele de drept menționate.

12. Reclamantul a evidențiat, că Consiliul Superior al Procurorilor, nici în hotărârea nr. 1-271/2024 din 29 august 2024, nici în răspunsul nr. 17-04d-1778 din 11 septembrie 2024, nu a indicat concret, care acte și fapte au stat la baza soluției adoptate de către această autoritate publică, în ceea ce privește neadmiterea subsemnatului la concurs.

13. În opinia reclamantului pentru a fi dezavantajat în raport cu alți participanți la concurs și a-i crea neîntemeiat impedimente pentru participarea la concurs, Consiliul Superior al Procurorilor nu a indicat în hotărârea contestată, care fapte anume ale subsemnatului determină necorespunderea profilului de integritate inerent funcției de inspector și care a fost sursa de informare despre aceste fapte, limitându-se doar la enunțuri cu caracter generic, declarativ, eronate și fără substanță precum „Raționamentul Consiliului Superior al Procurorilor, privind soluția pe caz, derivă din analiza complexă a setului de acte aferente cererii lui Eduard Bulat de a candida la funcția de inspector-șef”.

14. Eduard Bulat a evidențiat că nu a depus careva acte pentru a candida la funcția de „inspector- șef”, opțiunea a fost pentru funcție de inspector în cadrul Inspecției procurorilor, funcție de șef fiind deja ocupată la acel moment. Astfel, Consiliul a avut o atitudine tendențioasă la examinarea dosarului candidatului Eduard Bulat, cu viziuni prestabilite de a-l exclude din concurs prin orice metode, fără a analiza profund și echidistant materiale relevante și dosarul acestuia.

15. La fel a menționat că, deși, în textul hotărârii este înserat că Consiliul Superior al Procurorilor a solicitat informații în privința lui Eduard Bulat de

la Autoritatea Națională de Integritate, Centul Național Anticorupție, Procuratura Generală și Serviciul de Informații și Securitate, inclusiv prin demersuri suplimentare, în hotărârea contestată intenționat nu a indicat, care au fost răspunsurile acestor instituții în raport cu candidatul, din motiv că aceste răspunsuri, cu excepția celui de la Serviciul de Informații și Securitate, erau în favoarea lui Eduard Bulat și nu corespundeau așteptărilor Consiliului, ceea ce confirmă faptul că autoritatea publică a acționat imparțial și avea deja o opinie preconcepțată de ne a nu-1 admite la concurs pe Eduard Bulat. Acest fapt se confirmă și prin conținutul răspunsului Procuraturii Generale nr. 5-3d/24-193 din 31 iulie 2024 din care nu rezultă sub nici o formă că în privința subsemnatului ar exista careva suspiciuni în acțiuni de corupție.

16.Reclamantul a indicat că la depunerea actelor pentru participarea la concurs a anexat cazierul judiciar detaliat, care este curat și nici un organ de drept nu a raportat, că în privința subsemnatului sunt careva proceduri penale pendinte sau examinate cu soluții.

17.Mai mult, Procuratura Generală, fiind unica instituție competentă de a verifica activitatea procurorilor, nu a constatat și nu a indicat că în activitatea lui Eduard Bulat în calitate de procuror, ar fi existat careva abateri de la prevederile legislației sau de la normele de etică. Concomitent, Procuratura Generală nu a confirmat nici faptele, care ar fi fost indicate în notele informative secrete ale Serviciului de Informații și Securitate nr.5/95 din 17 ianuarie 2020 și nr.5/02537 din 16 iunie 2009.

18. Deși, notele informative ale Serviciului de Informații și Securitate nr.5/02537 din 16 iunie 2009 și nr.5/95 din 17 ianuarie 2020 sunt anterioare actului administrativ individual menționat, notele suplimentare parvenite de la Serviciul de Informații și Securitate nu schimbă starea lucrurilor, deoarece reieșind din textul hotărârii contestate aceste note reprezintă clarificări a faptelor din notele informative anterioare și nu conțin fapte noi.

19. Reclamantul a relatat, că după parvenirea avizului nr. E/6114 din 14 iunie 2024, a anunțat Consiliul Superior al Procurorilor că activând în calitate de procuror, în anul 2021 a fost supus verificării în temeiul Legii nr. 271-XVI/2008, iar prin avizul cu *nr.214039r din 23 decembrie 2021* Serviciul de Informații și Securitate a informat Procuratura Generală, că în privința subsemnatului nu au fost stabiliți careva factori de risc, care ar împiedica exercitarea funcției de procuror, funcție de demnitate publică, cu standarde identice ca pentru funcția de inspector. Acest aviz a fost înregistrat și luat la evidență în Procuratura Generală cu nr. 243r din 24 decembrie 2021, iar în conformitate cu prevederile art. 19 din Legea nr. 271-XVI/2008, se păstrează împreună cu decizia privind compatibilitatea cu interesele funcției publice în arhiva Procuraturii Generale. Copiile de pe aceste acte se păstrează în arhiva Serviciului de Informații și Securitate, în ambele cazuri timp de 5 ani, adică până la data de 23 decembrie 2026.

20.În acest context reclamantul a subliniat că pentru a asigura realizarea unei proceduri administrative legale și imparțiale, aceste acte trebuiau solicitate și examinate de către Consiliul Superior al Procurorilor în virtutea

competenței și conform procedurii legale stipulate de prevederile art. 19 și art.20 din Legea nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat.

21. La caz, însă din conținutul hotărârii contestate rezultă, că membrii Consiliului nu au depus diligența de a verifica și analiza aceste circumstanțe și informații, deși prevederile art.118 alin.(2) lit. c) din Codul administrativ stabilesc pentru autoritatea publică obligația pozitivă la motivarea actelor administrative individuale defavorabile - de a descrie inclusiv opiniile participanților la procedura administrativă care sunt contrare conținutului final al actului.

22.În condițiile descrise supra, Eduard Bulat a considerat că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-271/2024 este contrară și cerințelor art. 30 din Codul administrativ, care protejează în cadrul procedurii administrative securitatea raporturilor juridice și care stabilește prohibiția pentru autoritățile publice de a întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite.

23. Lecturarea avizului Serviciului de Informații și Securitate nr. E/6114 din 14 iunie 2024 permite de a constata, că acesta nu conține careva anexe și/sau mențiuni despre faptele, care ar fi invocate în informațiile specificate de autoritatea care a efectuat verificarea. Totodată, deși în aviz se face mențiunea despre careva note informative cu statut secret și anume nr.5/02537 din 16 iunie 2009 și 5/95 din 17 ianuarie 2020, care au fost remise în adresa Procurorului General, aceste note nu au fost anexate la aviz și nici conținutul acestora nu a fost expus în avizul consultativ, dar nici în hotărârea contestată.

24.Mai mult, fiind interpelată de către Consiliul Superior al Procurorilor, Procuratura Generală, prin răspunsul nr. 5-3d/24-193 din 31 iulie 2024, nu a confirmat afirmațiile Serviciului de Informații și Securitate despre candidatul Eduard Bulat expuse în avizul consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024 și nota informativă secretă nr.5/95 din 17 ianuarie 2020 cu privire la existența în privința acestuia a factorilor de risc reieșiți din activitatea anterioară.

25.În aceste condiții, avizul consultativ prezentat de către Serviciul de Informații și Securitate nu putea fi luat în considerare de către Consiliul Superior al Procurorilor la motivarea hotărârii, deoarece acesta nu întrunește elementele obligatorii stabilite de prevederile art.13 alin. (1) din Legea nr.271-XVI din 18 decembrie 2008.

26. Eduard Bulat a susținut că avizul nr. E/6114 din 14 iunie 2024 având un caracter consultativ, nu putea diminua dreptul discreționar al autorității care a solicitat verificarea, în speță a Consiliului Superior al Procurorilor. Mai mult, în condițiile în care, cazierul judiciar detaliat este curat și nici un organ de drept nu raportează, că în privința candidatului sunt careva proceduri penale pendinte sau examinate, notele informative, care conțin informații neconfirmată sau neverificată de organele competente conform procedurii stabilite, nu puteau servi ca temei pentru recunoașterea de către

Consiliul Superior al Procurorilor a incompatibilității candidatului cu funcție publică pentru care optează.

27. În opinia reclamantului, Consiliul Superior al Procurorilor nu se putea limita la o examinare formală, bazată pe afirmația sterilă a Serviciului de Informații și Securitate, fără a verifica și aprecia în baza materialelor prezentate existența reală a condițiilor sau circumstanțelor prevăzute de lege pentru constatarea incompatibilității candidatului la funcția de inspector în Inspekția procurorilor. Totodată, Consiliul are obligația să motiveze hotărârea sa, ținând cont de circumstanțele particulare ale fiecărui caz în parte, fără a se limita la formulări generale și abstracte sau la validarea formală *quasi-automată* a actelor organelor de verificare. Aceste reguli imperative rezultă și din practica jurisdicțională a Curții Constituționale din Republica Moldova.

28. În aceste condiții, existența și veridicitatea faptelor invocate de către Serviciul de Informații și Securitate, atât în avizul consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024, cât și în notele informative nr.5/02537 din 16 iunie 2009 și nr.5/95 din 17 ianuarie 2020, nu au fost confirmate de către organele competente, cum ar fi Procuratura Generală și Procuratura Anticorupție, deci Consiliul Superior al Procurorilor nu a avut careva argumente pentru a lua în considerare afirmația Serviciului de Informații și Securitate precum că în privința subsemnatului ar exista careva factori de risc ce ar determina necorespunderea acestuia funcției pentru care optează.

29. Eduard Bulat a relatat, că în cazul în care, pe parcursul examinării subiectului cu privire la verificarea candidaturii acestuia, Consiliul Superior al Procurorilor a intrat în posesia unor informații cu privire la subiectul supus verificării și aceste informații au fost luate în considerare ca temei pentru a recunoaște candidatul incompatibil cu funcția pentru care optează, în conformitate cu prevederile art. 14 alin.(1) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 până a adopta o decizie cu privire la compatibilitatea candidatului, autoritatea publică era obligată să acorde candidatului posibilitatea de a se exprima asupra faptelor ce determină luarea unei astfel de decizii, ceea ce în speță nu a fost realizat.

30. Cu referire la legalitatea procedurii emiterii actului contestat, reclamantul a invocat încălcarea de către Consiliul Superior al Procurorilor a principiului cercetării din oficiu, prin ce a încălcat dreptul lui Eduard Bulat de a fi audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul care urmează a fi emis, înaintea emiterii unui act administrativ individual defavorabil.

31. În acest sens reclamantul a menționat că adresarea din 20 iunie 2024, prin care a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor de a nu fi luat în considerare avizul consultativ al Serviciului de Informații și Securitate cu nr. E/6114 din 14 iunie 2024, nu poate fi considerată ca exprimarea opiniei asupra faptelor ce au determinat Consiliul de a adopta hotărârea de neadmitere a reclamantului la concurs, deoarece la acea etapă, la fel ca și în prezent, nu a fost informat care fapte îi sunt imputate, așa cum o cer

prevederile art. 14 alin.(1) din Legea nr.271-XVI din 18 decembrie 2008. Hotărârea nr. 1-271/2024 din 29 august 2024 nu conține astfel de informații și date, ceea ce face imposibilă exercitarea dreptului la apărare în cadrul procedurii administrative și indică la exercitarea abuzivă a atribuțiilor de către autoritatea publică prin încălcarea principiilor legalității și imparțialității, ceea ce reprezintă o încălcare a cerințelor imperative ale art. 21 alin.(1) și art. 25 din Codul administrativ.

32. Totodată, Eduard Bulat a evidențiat că motivarea hotărârii contestate nu corespunde evenimentelor care s-au desfășurat în cadrul ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 29 august 2024, or, din motivare rezultă că toți cei șapte membri ai Consiliului, care au votat la adoptarea hotărârii contestate au luat cunoștință de informațiile cu grad de secretizare prezentate suplimentar de către Serviciul de Informații și Securitate, însă, potrivit scrisorii nr. 5/7-04d-1778 din 11 septembrie 2024, se confirmă că careva documente ce conțin informații cu caracter secret parvenite de la Serviciul de Informații și Securitate în privința candidatului Eduard Bulat, în ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 29 august 2024 nu au fost examinate, pe motiv că doar președintele instituției, în virtutea funcției deținute, are valid din oficiu dreptul de acces la secret de stat.

33. În circumstanțele menționate, soluția adoptată de către Consiliul Superior al Procurorilor prin hotărârea nr. 1-271/2024 din 29 august 2024, contravine prevederilor legale și stării de fapt care caracterizează speța, fiind generatoare de prejudiciere în raport cu drepturile fundamentale la muncă și cele patrimoniale ale reclamantului, deoarece ca consecință a acestei soluții neîntemeiate și contrare legislației, a fost îngădit accesul de a participa în cadrul concursului pentru ocuparea unei funcții care corespunde pregătirii și experienței profesionale ale lui Eduard Bulat, iar pe cale de consecință a fost privat de posibilitatea de a exercita funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor și de a fi remunerat cu coeficientul de salarizare corespunzător clasei de salarizare pentru funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor.

34. Concomitent, reclamantul a evidențiat că prin actul Consiliului și operațiunea administrativă a Serviciului de Informații și Securitate i-a fost afectată reputația profesională și personală, deoarece hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-271/2024 din 29 august 2024 și avizul consultativ al Serviciului de Informații și Securitate nr. E/61 14 din 14 iunie 2024, împreună cu notele conexe, fără a dispune de careva temeiuri legale au generat suspiciuni și acuzații nefondate, punând la îndoială integritatea și buna reputație a lui Eduard Bulat.

35. Aceste circumstanțe în opinia lui Eduard Bulat indică la faptul, că membrii Consiliului care au votat în cadrul ședinței din 29 august 2024 au acționat contrar obligației prevăzute de art. 16 alin. (2) din Codul administrativ și au exercitat atribuțiile în mod abuziv, exercitând dreptul discreționar prin exprimarea votului pentru constatarea neîndeplinirii de către reclamant a condițiilor de admisibilitate la concurs, fără a dispune legal

de careva acte sau informații în acest sens, prejudiciind în așa mod drepturile și interesele legitime ale candidatului Eduard Bulat, în ceea ce privește dreptul la muncă, precum și reputația personală și cea profesională, fiind încălcat principiul prezumției nevinovăției.

36. Cu referire la ilegalitatea avizul consultativ al Serviciului de Informații și Securitate nr. E/6114 din 14 iunie 2024, reclamantul a menționat, că la fel ca și în cazul hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-271/2024 din 29 august 2024, avizul consultativ este neîntemeiat și contrar prevederilor legale, deoarece nu conține careva anexe și/sau mențiuni despre faptele, care ar fi invocate în informațiile specificate de autoritatea care a efectuat verificarea, ceea ce contravine standardelor stabilite de prevederilor art. 31 din Codul administrativ, conform cărora operațiunile administrative scrise identic actelor administrative individuale, trebuie să fie motivate, fiind aplicabile cerințele de la art. 118 din Codul administrativ.

37. Deși, în avizul Serviciului de informații și Securitate se face mențiunea despre notele informative nr.5/02537 din 16 iunie 2009 și 5/95 din 17 ianuarie 2020, care se pretinde că ar fi fost remise în adresa Procurorului General, aceste note nu au fost anexate la aviz și nici conținutul acestora nu a fost expus în avizul consultativ.

38. Prin urmare, avizul consultativ al Serviciului de Informații și Securitate este emis contrar prevederilor legale, deoarece acesta nu întrunește elementele obligatorii stabilite de prevederile art.13, alin.(1) din Legea nr.271-XVI din 18 decembrie 2008.

39. Eduard Bulat a menționat că la emiterea avizului contestat Serviciul de Informații și Securitate s-a limitat doar la expunerea opiniei neargumentate și tendențioase, precum că în privința candidatului se „prefigurează factori de risc”, indicând numărul la niște note informative, fără a se expune în ce măsură și în ce mod conținutul acestor note este relevant pentru a evalua corespunderea candidatului Eduard Bulat la standardele pentru funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor și fără să descrie care sunt faptele care au permis generarea concluzie că „se prefigurează factori de risc”.

40. Totodată, reclamantul a evidențiat că Serviciul de Informații și Securitate la emiterea avizului contestat a acționat **fără bună-credință**, deoarece cunoștea despre existența propriului aviz nr.214039r din 23 decembrie 2021, prin care a informat Procuratura Generală, că în privința lui Eduard Bulat nu au fost stabiliți careva factori de risc ce ar împiedica exercitarea funcției de procuror, funcție de demnitate publică.

41. Eduard Bulat a evidențiat că notele informative, despre care se face mențiune în avizul consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024, sunt datate cu 16 iunie 2009 și respectiv 21 ianuarie 2020, adică perioade anterioare verificării la care a fost supus de către Serviciul de informații și Securitate în anul 2021. În pofida acestui fapt, avizul din 23 decembrie 2021 emis de către același organ de verificare a fost unul pozitiv, ceea ce permite de a conchide

că în cadrul operațiunii administrative realizate de către Serviciul de Informații și Securitate la verificarea reclamantului în anul 2024 și la emiterea avizului consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024 a fost încălcat principiul - securității raporturilor juridice.

42. În opinia reclamantului se constată caracterul manipulator al avizului consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024, fiind urmărit scopul de a realiza presiuni asupra opiniei membrilor Consiliului Superior al Procurorilor în vederea excluderii lui Eduard Bulat din concursul pentru ocuparea funcției de inspector în Inspecției procurorilor și de a denigra imaginea personală și profesională a subsemnatului.

B. Poziția pârâtului Consiliului Superior al Procurorilor (f.d. 53-61)

43. Prin referința depusă în data de 09 decembrie 2024, Consiliul Superior al Procurorilor a solicitat respingerea ca fiind neîntemeiată acțiunea lui Eduard Bulat privind anularea în parte a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-271/2024 din 29 august 2024 și obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să emită actul administrativ individual privind organizarea pentru candidatul Eduard Bulat a probei scrise a concursului inițiat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-89/24 din 14 martie 2024.

44. În motivarea acestei solicitări Consiliul Superior al Procurorilor a menționat că aferent candidaturii lui Eduard Bulat, s-a constatat neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate la concursul de referință, deoarece potrivit documentelor prezentate urmare a verificărilor efectuate, Serviciul de Informații și Securitate a expus în avizul consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024 că „în privința candidatului, se prefigurează factori de risc reieșite din activitatea desfășurată anterior, situație ce prezintă o amenințare pentru eficiența și imaginea procuraturii”.

45. Eduard Bulat a exprimat dezacord cu răspunsul formulat de Serviciul de Informații și Securitate, apreciindu-l ca lipsit de argumentare, astfel, la data de 20 iunie 2024 a expediat o scrisoare de poziție, prin care a solicitat de a nu fi luată în considerare concluzia organului de verificare, deoarece acesta este lipsit de detaliu și nu prezintă careva argumente, solicitând, în consecință, admiterea subsemnatului la concursul pentru selectarea inspectorilor în cadrul Inspecției procurorilor.

46. Autoritatea publică pârâtă a menționat, că întru clarificarea tuturor aspectelor ce țin de profilul lui Eduard Bulat, a interpelat suplimentar Serviciul de Informații și Securitate cu solicitarea detalierii informației ce-l vizează pe candidat. Astfel, potrivit informațiilor prezentate suplimentar (fiind marcate cu un anumit grad de secretizare), Serviciul de Informații și Securitate a detaliat concluziile referitoare la Eduard Bulat, consemnându-se necorespunderea condițiilor pentru a candida la funcția de inspector.

47. În context, Consiliul Superior al Procurorilor, analizând cererea lui Eduard Bulat și examinând documentele și înscrisurile care îl vizează, acumulate în cadrul procedurilor ce preced examinarea admisibilității

candidaților pentru admiterea acestora spre participare la concursul pentru suplinirea funcțiilor vacante de inspector în cadrul Inspecției procurorilor, a concluzionat că candidatul Eduard Bulat nu poate fi admis spre participare în concursul de referință, or, acesta nu corespunde profilului de integritate inerent funcției pentru care accede.

48. Subsecvent celor expuse, evaluând datele aferente profilului candidatului Eduard Bulat, Consiliul Superior al Procurorilor a reiterat raționamentele sale anterioare, conform cărora accesarea în funcția de inspector este o procedură specială și toate exigențele acesteia sunt garanții că procesul de selecție corespunde celor mai înalte standarde de calitate.

49. Consiliul Superior al Procurorilor a subliniat că raționamentele care au dedus hotărârea contestată de către Eduard Bulat, nu s-au bazat pe informațiile recepționate de la Serviciul de Informații și Securitate. În hotărârea adoptată Consiliul Superior al Procurorilor a notat fără echivoc și explicit standardele de care se conduce atunci când analizează procedurile de accesarea în funcția de inspector. Solicitarea informațiilor de la Serviciul de Informații și Securitate a fost condiționată de obligații impuse prin Regulament, pe care Consiliul Superior al Procurorilor nu avea cum să le evite și acumularea lor s-a circumscris poziției stabilite de legiuitor.

50. Totuși, raționamentul Consiliului Superior al Procurorilor asupra soluției adoptate pe caz de respingere a cererii candidatului Eduard Bulat privind selectarea candidaților la funcțiile de inspector în cadrul Inspecției procurorilor, nu a izvorât din concluziile prezentate de Serviciul de Informații și Securitate. La examinarea cererii a fost luată în calcul toate circumstanțele stabilite, iar analiza lor s-a raportat la standardele naționale și internaționale impuse statutului inspectorilor.

51. Consiliul Superior al Procurorilor a evidențiat, că dreptul discreționar pe acest subiect nu se rezumă doar la aprecieri de formă sau constatări tehnice despre condițiile de numire, dar include și evaluări de substanță, care sunt în măsură să dea tabloul complet despre profilul deplin al candidatului la funcția de inspector.

52. Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor a susținut, că Eduard Bulat nu corespunde standardelor stabilite față de funcția de inspector.

53. În context autoritatea publică pârâtă a menționat că criticile și solicitările reclamantului sunt de natură declarativă, or, în mod evident nu s-a produs vătămarea dreptului acestuia prin hotărârea contestată. Acest fapt a fost specificat și în hotărârea din 29 august 2024, menționându-se că opinia formulată asupra cazului în speță este fundamentată pe standardele la care se raportează funcția de inspector, precum și pe propriile analize de esență ale înscrisurilor prezentate de către reclamant, nefiind generate exclusiv de avizul Serviciului de Informații și Securitate, care, potrivit legii, are un rol consultativ și nu poate fi definitiv pentru adoptarea hotărârii.

54. Astfel, la adoptarea hotărârii nr. 1-271/2024 din 29 august 2024 Consiliul Superior al Procurorilor și-a exercitat dreptul discreționar de vot, reieșind din circumstanțele de fapt constatate în privința candidatului la

funcția de inspector. Or, reieșind din specificul funcției de inspector, calitățile și conduita persoanei care solicită numirea în această funcție, fac obiect de apreciere riguroasă, de către organul investit cu atribuții în acest sens, care dispune de competență exclusivă în domeniu.

55. Totodată, Consiliul Superior al Procurorilor a menționat că instanța de judecată nu poate obliga Consiliul de a constata îndeplinirea de către Eduard Bulat a condițiilor pentru admiterea la concursul pentru funcția de inspector, precum și să organizeze proba scrisă a concursului și aceasta deoarece, instanța de contencios administrativ, nu poate prelua competența organului de autoadministrare, la caz a Consiliului Superior al Procurorilor care este unica autoritate publică cu competență exclusivă.

C. Poziția pârâtului Serviciului de Informații și Securitate (f.d. 53-61)

56. În data de 27 decembrie 2024 Serviciul de Informații și Securitate a depus referință, prin care a solicitat respingerea acțiunii în partea ce vizează anularea avizului nr. E/6114 din 14 iunie 2024, ca fiind neîntemeiată.

57. În susținerea acestei poziții Serviciul de Informații și Securitate a menționat, că urmare a scrisorii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 5-06d/24-965 din 10 mai 2024, Serviciul a demarat procedura de verificare, luând în considerare și declarația de verificare a reclamantului. Astfel, în corespundere cu prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr.271-XVI din 18 decembrie 2008, Serviciul a emis avizul consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024 în care au fost efectuate mențiuni privind prefigurarea unor factori de risc reieșind din activitatea desfășurată anterior de către reclamant.

58. Suplimentar, Serviciul de Informații și Securitate a perfectat un răspuns expediat în adresa Consiliului Superior al Procurorilor (secretizat cu un anumit grad de secretizare), în care au fost expuse circumstanțe detaliate care au fost luate în considerare la emiterea avizului consultativ din 14 iunie 2024.

59. Serviciul de Informații și Securitate a susținut, în partea ce vizează legalitatea avizului, că a fost emis de către autoritatea competentă, este prevăzut expres de lege, emis conform unei proceduri prealabile stabilite de lege, îndreptată spre o anumită persoană determinată și vizează o situație exactă stabilită de lege. Prin urmare, în partea ce vizează presupunerile de ilegalitate a avizului consultativ, Serviciul a evidențiat că acestea au fost combătute și a fost demonstrată legalitatea avizului de referință, contrapuz la normele legale prenotate.

60. Subsidiar a notat că reclamantul nu a susținut careva argumente plauzibile care să vină să demonstreze ilegalitatea avizului consultativ, alegațiile acestuia, reprezentând mai mult un simplu dezacord cu privire la cele menționate în avizul consultativ, argumente, care în principiu, sunt lipsite de careva elemente probatorii.

61. Cu referire la caracterul consultativ al avizului Serviciul de Informații și Securitate a invocat, că în aviz a stabilit anumiți factori de risc, care au fost comunicați autorității inițiatoare a verificării, în vederea aprecierii acestora

și contrapunerii cu declarațiile reclamantului și cu alte elemente de fapt și de drept deținute de către Consiliul Superior al Procurorilor, pentru a lua o decizie finală cu privire la compatibilitatea sau incompatibilitatea reclamantului cu interesele funcției publice la care acesta a candidat. Respectiv, prin avizul consultativ al Serviciului, reclamantului nu i-a fost încălcat vreun drept, or, acesta nu produce prin sine însuși careva efecte juridice și nu urmează a fi examinat individual, însă, în coroborare cu alte probe eventuale declarații ale reclamantului, precum și alte aspecte pe care autoritatea decidentă poate să le întemeieze la baza deciziei finale pe care urmează să o adopte.

62. Serviciul de Informații și Securitate a menționat că deși a emis avizul consultativ, la baza deciziei Consiliului Superior al Procurorilor contestată nu au stat elementele de fapt și de drept expuse în avizul respectiv, acest fapt a fost menționat expres și în referința Consiliului. Prin urmare, Consiliul Superior al Procurorilor, chiar dacă a primit avizul consultativ al Serviciului de Informații și Securitate precum și cel suplimentar, la adoptarea deciziei s-a condus de alte raționamente pe care le-a considerat necesare și relevante, or, Consiliul Superior al Procurorilor nu este obligat să se conducă nemijlocit de cele menționate în avizul consultativ, fapt de care s-a ținut cont. Astfel, rezultă în mod evident că dreptul discreționar al Consiliului Superior al Procurorilor pe acest subiect nu se rezumă doar la aprecieri de formă sau constatări tehnice despre condițiile de numire, dar include și evaluări de substanță, care sunt în măsură să dea tabloul complet despre profilul deplin al candidatului la funcția de inspector.

63. În partea ce vizează alegațiile privind netemeinicia avizului consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024 Serviciul de Informații și Securitate a relatat că la emiterea avizului consultativ au fost luate în considerare informațiile deținute de către Serviciu, din bazele sale de date, care au fost obținute în procesul de desfășurare a activității instituționale legale. Respectiv, sintetizând informațiile din posesia Serviciului, a fost emis avizul consultativ contestat și remis în adresa autorității inițiatoare a verificării. Subsidiar, Serviciul a remis și notele informative anterioare, la care se face referire în cererea de chemare în judecată, fapt ce vine în contradicție cu alegațiile reclamantului, care susține eronat că aceste note nu au fost remise și că avizul Serviciului nu se întemeiază pe careva probe sau informații.

64. Opinia reclamantului precum că, avizul Serviciului nu întrunește elementele obligatorii stabilite de prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr.271-XVI din 18 decembrie 2008, pe lângă faptul că nu este argumentată și explicită prin ce anume nu este corespunzător, aceasta este și eronată, în acest sens Serviciul a susținut că avizul respectiv este legal și în corespundere cu legislația, nefiind invocate careva argumente plauzibile care să denote eventuale neconformități.

65. Concomitent, Serviciul de Informații și Securitate a considerat neîntemeiate alegațiile reclamantului privind „caracterul manipulator al avizului consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024 de Serviciul de Informații

și Securitate, fiind urmărit scopul de a realiza presiuni asupra opiniei membrilor Consiliului în vederea excluderii subsemnatului din concursul pentru ocuparea funcției de inspector în Inspekția procurorilor și de a denigra imaginea personală și profesională a subsemnatului”, or, Serviciul a invocat și unele circumstanțe care datează cu mult timp în urmă, și care au fost diseminate și în adresa altor beneficiari legali, fapt ce denotă că Serviciul manifestă o atitudine echidistantă și nepărtinitoare față de toți participanții la procedurile legale desfășurate, inclusiv în raport cu situația de referință.

66. Orice opinie privitoare la presupusa părtinire a Serviciului și a existenței unor intenții negative față de procedura care îl vizează pe reclamant Serviciul le califică ca fiind neîntemeiate și lipsite de substrat factologic. Acest aspect, este demonstrat și prin faptul că, avizul consultativ al Serviciului nu este un act administrativ care să producă efecte juridice prin sine însuși, și nu impune vreo anumită conduită celorlalți participanți la proces, astfel încât, imputarea unei atitudini nepărtinitoare Serviciului este neîntemeiată, mai cu seamă că, Consiliul Superior al Procurorilor a menționat expres că nu și-a bazat decizia pe avizul Serviciului.

D. Poziția părților în ședință publică.

67. În cadrul ședinței de judecată reclamantul Eduard Bulat a susținut argumentele expuse în acțiune, totodată, a menționat că cazul cade sub incidența mai multor articole din CEDO și a considerat că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor încalcă drepturile și libertățile garantate de CEDO în special dreptul al un proces echitabil, or, Consiliul Superior al Procurorilor a invocat note informative secrete și avizul întocmit de către Serviciul de Informații și Securitate, fără a-i comunica motivele concrete ale pretensei necorespunderii acestuia funcției pentru care optează. Încălcarea dreptul la respectarea vieții private, or, această hotărâre afectează în mod direct reputația și dreptul de acces la o funcția publică, fără posibilitatea de a corecta sau combate conținutul acestui act administrativ. Încălcarea dreptului la apărare, dreptul la un recurs efectiv, precum și lipsa motivării și arbitrariului deciziilor administrative.

68. Reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor, Iulian Gainaru a menționat că Consiliul Superior al Procurorilor este obligat să solicite pentru fiecare candidat informații de la Autoritatea Națională de Integritate, Serviciul de Informații și Securitate, Ministerul Afacerilor Interne și Centrul Național Anticorupție, iar după parvenirea informațiilor, Consiliul în lipsa candidaților examinează admisibilitatea dosarelor, candidații care nu trec admisibilitatea sunt excluși din acest concurs.

La caz, Consiliul Superior al Procurorilor, analizând cererea reclamantului în cumul cu materialele anexate de către reclamant inclusiv și cu avizul Serviciul de Informații și Securitate a constatat că Eduard Bulat nu corespunde profilului de integritate inerent funcției pentru care accede. Pentru membrii Consiliului Superior al Procurorilor era suficient avizul consultativ al Serviciului de Informații și Securitate și nu au intrat în detaliile

necorespunderii acestuia funcției pentru care optează, deoarece membrii Consiliului Superior al Procurorilor nu au drept de acces la secret de stat, doar președintele are.

A subliniat că Consiliul Superior al Procurorilor nu a făcut niciodată duble standarde și nu a admis niciun candidat, fie la funcția de procuror fie la funcția de inspector, cu aviz negativ de la Serviciul de Informații și Securitate.

La fel a menționat că nu a fost încălcat dreptul la apărare, deoarece lui Eduard Bulat i s-a transmis prin poșta electronică aviz consultativ E/6114 din 14 iunie 2024, la care reclamantul a făcut obiecții. Consiliul Superior al Procurorilor a interpelat repetat Serviciul de Informații și Securitate, care a dat un răspuns mai detaliat, dar din motiv că reclamantul nu are perfectat dreptul de acces la secret de stat nu i s-a adus la cunoștință.

69. Reprezentantul Serviciului de Informații și Securitate, Radu Frija a menționat că Eduard Bulat s-a expus și a contestat avizul consultativ E/6114 din 14 iunie 2024, respectiv și-a adus argumentele sale propriu zis de ce avizul serviciului nu ar fi corect, a solicitat informații de la Procuratură și le-a prezentat Consiliului Superior al Procurorilor.

Totodată, a indicat că avizele serviciului nu sunt pozitive sau negative, acestea expun o anumită informație, iar autoritatea care a solicitat verificarea ia decizia. Avizul eliberat de către Serviciu în 2021 a fost îndreptat către Procuratura Generală, avizul contestat a fost îndreptat către Consiliul Superior al Procurorilor, care sunt autorități diferite, cu cunoștințe instituționale diferite. Serviciul de Informații și Securitate a considerat ca fiind oportun ca Consiliul Superior al Procurorilor să cunoască anumite informații referitor la Eduard Bulat, respectiv ulterior la demersul suplimentare au fost transmise și notele informative, iar Consiliul Superior al Procurorilor a decis cât sunt de relevante informațiile date.

Serviciul de Informații și Securitate după solicitarea suplimentară a remis în adresa Consiliului Superior al Procurorilor respectivele documente, iar dacă acestea au fost sau nu examinate în ședința plenului Consiliului Superior al Procurorilor, Serviciul nu cunoaște.

LEGISLAȚIA ȘI STANDARDELE RELEVANTE.

70.Art. 5 din Codul administrativ prevede că:

„Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.”

71.Art. 6, alin. (1) din Codul administrativ stabilește că:

„Procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.”

72. Art. 10, alin. (1) din Codul administrativ statuează că:

„Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.”

73. Art. 15, alin. (2) din Codul administrativ reglementează următoarele:

„Operațiunile administrative sunt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice.

Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.”

74. Art. 16 din Codul administrativ prevede că:

„Dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.”

75. Art. 17 din Codul administrativ prevede că:

„Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.”

76. Art. 20 din codul administrativ reglementează următoarele:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

77. Art. 21, alin. (1), alin. (3) din Codul administrativ reglementează că:

„Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.”

78. Art. 22 din Codul administrativ stabilește că:

„Autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.”

79. Art. 30 din Codul administrativ statuează că:

„Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.”

80.Art. 31 din Codul administrativ prevede că:

„Actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.”

81.Art. 39 din Codul administrativ statuează că:

„Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.

Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.”

82.Art. 85, alin. (3) din Codul administrativ reglementează următoarele:

„Autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Pentru aceasta, autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora.”

83. Art. 118, alin. (1), alin. (2), lit. c), alin. (3) din Codul administrativ statuează că:

„Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.”

84.Art. 137, alin. (1) din Codul administrativ prevede că.

„În exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.”

85.Art. 163, lit.c) din Codul administrativ prevede că.

„Procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.”

86.Art.189, alin. (1) din Codul administrativ stabilește că:

„Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.”

87.Art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ reglementează că:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor.”

88.Art. 208, alin. (1) din Codul administrativ statuează că:

„Până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.”

89.Art.209, alin. (1) din Codul administrativ, statuează că:

„Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.”

90.Art. 218 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepții:

a) examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

b) instanța de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acțiunii în contencios administrativ, numai dacă participanții la proces justifică și probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanță;

c) participanții la proces care s-au prezentat cel puțin o dată în ședința de judecată pe parcursul examinării acțiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acțiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citației pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară;

d) neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluționarea acțiunii în contenciosul administrativ.”

91.Art. 219 din Codul administrativ stabilește că:

„Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.”

92.Art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ statuează că:

„Examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot

sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.”

93. Art. 225 alin. (1) din Codul administrativ stabilește că:

„Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.”

94. Art. 26, alin. (1) și alin. (2) din Constituție reglementează că:

„Dreptul la apărare este garantat.

Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.”

95. Art. 20, alin. (2) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură relevă că:

„O persoană nu poate fi considerată ca avînd o reputație ireproșabilă în sensul alin.(1) și nu poate candida la funcția de procuror dacă există una din următoarele circumstanțe:

a) a fost eliberată din funcțiile specificate la alin.(3) pentru încălcări în activitatea profesională din ultimii 5 ani sau din alte funcții juridice din domeniul public sau privat în circumstanțe ce nu sunt onorabile;

b) face abuz de alcool sau este consumator de substanțe psihotrope, toxice sau de droguri;

c) are interdicția de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, ce derivă dintr-un act de constatare al Autorității Naționale de Integritate;

d) a comis acțiuni sau inacțiuni care aduc atingere onoarei, probității profesionale sau prestigiului Procuraturii;

e) în privința acesteia a fost emisă o decizie de incompatibilitate în condițiile art. 15 din Legea nr. 271/2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice.”

96. Art. 79, alin. (1) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură reglementează că:

„Hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.”

97. Art. 89¹, alin. (3), lit. d), alin. (4), alin. (8) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură prevede următoarele:

„În funcția de inspector este numită persoana, aleasă prin concurs public, care se bucură de reputație ireproșabilă în condițiile stabilite la art. 20 alin. (2).

Concursul pentru selectarea inspectorilor este organizat de Consiliul Superior al Procurorilor. Procedura de organizare și desfășurare a concursului se stabilește printr-un regulament aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor.

În exercițiul atribuțiilor sale, inspectorii beneficiază de garanțiile de independență și inviolabilitate similare cu cele ale procurorilor.”

98. Art. 5, lit. a) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice reglementează că:

„Sunt supuși verificării titularii și candidații la funcțiile de demnitate publică ce se ocupă prin mandat obținut direct, în urma alegerilor, cu excepția alegerilor parlamentare

sau locale, sau indirect, prin numire, specificate în Legea nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, cu excepția candidaților la funcția de judecător și a judecătorilor în funcție.”

99. Art. 6 din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice statuează că:

„Verificarea se efectuează de către Serviciul de Informații și Securitate.”

100. Art. 8, alin. (1), alin. (2) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice stabilește că:

„Verificarea titularilor și a candidaților la funcțiile publice se inițiază de către autoritățile publice competente.

Titularii și candidații la funcțiile publice sunt informați în scris despre inițierea verificării și despre drepturile și obligațiile lor în legătură cu verificarea.”

101. Art. 13 din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice reglementează că:

„În baza informațiilor obținute în cadrul verificării, organul de verificare întocmește un aviz consultativ cu privire la:

a) gradul de îndeplinire de către titular, candidat la funcția publică a cerințelor de încadrare și de respectare a restricțiilor stabilite de lege;

b) factorii de risc descoperiți sau lipsa acestora;

c) autenticitatea informațiilor comunicate de titular, candidat la funcția publică în documentele depuse pentru ocuparea funcției publice.

În termen de 3 zile lucrătoare de la data semnării, avizul organului de verificare se expediază autorității publice care a inițiat verificarea.

Autoritatea publică aduce avizul organului de verificare la cunoștință titularului, candidatului la funcția publică.

Persoanele cu funcție de răspundere ale organului de verificare vinovate de prezentarea cu bună știință în aviz a unor informații false poartă răspundere conform legislației în vigoare.”

102. Art. 14, alin. (1) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice statuează că:

„Dacă există temeiuri de a declara titularul, candidatul la funcția publică incompatibili cu interesele acestei funcții, autoritatea publică le acordă posibilitatea de a se exprima asupra faptelor ce determină luarea unei astfel de decizii. Audierea se efectuează în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea avizului organului de verificare, astfel încât să fie protejate sursele de informații, interesele securității naționale și interesele protejate prin lege ale terților.”

103. Art. 15, alin. (1), alin. (3), alin. (4) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice reglementează următoarele:

„În termen de 7 zile lucrătoare din data primirii avizului sau, după caz, avizului suplimentar al organului de verificare, autoritatea publică decide asupra compatibilității /incompatibilității titularului, candidatului la funcția publică cu interesele acestei funcții.

Decizia privind incompatibilitatea cu interesele funcției publice, care include și motivele de incompatibilitate, se comunică în scris titularului, candidatului la funcția publică în termen de 5 zile lucrătoare din data emiterii. Accesul terților la informația privind motivele de incompatibilitate se admite numai cu consimțământul persoanei verificate.

În cazul unei decizii de incompatibilitate cu interesele funcției publice, candidatul nu poate ocupa funcția publică respectivă.”

104.Pct. 13 din Regulamentul privind procedura de organizare și desfășurare a concursului pentru selectarea inspectorilor în cadrul Inspecției procurorilor și a concursului pentru selectarea inspectorului-șef, aprobat prin hotărârea nr.1-164/2023 a Consiliului Superior al Procurorilor prevede că:

„După depunerea dosarului de participare, Consiliul solicită, pentru fiecare candidat:

- a) Autorității Naționale de Integritate – certificat de integritate;
- b) Centrului Național Anticorupție – certificatul de cazier privind integritatea profesională;
- c) Serviciului de Informații și Securitate – informația referitoare la lipsa sau existența factorilor de risc care pot aduce atingere ordinii de drept, securității statului, ordinii publice;
- d) Ministerului Afacerilor Interne – extras din Registrul de evidență a cauzelor contravenționale și a persoanelor care au săvârșit contravenții.,,

105.Pct. 18 din Regulamentul privind procedura de organizare și desfășurare a concursului pentru selectarea inspectorilor în cadrul Inspecției procurorilor și a concursului pentru selectarea inspectorului-șef, reglementează că:

„Consiliul, după parvenirea informațiilor solicitate potrivit pct.13 în privința tuturor candidaților, decide în ședință închisă, asupra admisibilității dosarelor de participare în concurs.”

106.Pct. 21 din Regulamentul privind procedura de organizare și desfășurare a concursului pentru selectarea inspectorilor în cadrul Inspecției procurorilor și a concursului pentru selectarea inspectorului-șef, prevede că:

„În cazul în care candidatul nu întrunește condițiile de admisibilitate, precum și cel care a depus, dosarul incomplet sau peste termenul-limită stabilit, se exclude din concurs prin hotărârea motivată a Consiliului.”

ADMISIBILITATEA ACȚIUNII

107.Instanța de judecată menționează că dispozițiile art.207 alin. (2) din Codul administrativ enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

- prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;

- competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

- respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;
- respectarea procedurii prealabile;
- respectarea termenului de înaintare a acțiunii;
- prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

108. Prin prezenta acțiune reclamantul Eduard Bulat a solicitat anularea în parte a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-271/2024 din 29 august 2024, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și anularea avizului consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024 emis de către Serviciul de Informații și Securitate. La caz, hotărârea contestată este un act administrativ individual defavorabil, or, prin emiterea acesteia au fost afectate drepturile reclamantului, deoarece s-a constatat neîndeplinirea de către Eduard Bulat a condițiilor de admisibilitate la concursul pentru selectarea candidaților la funcțiile de inspector în cadrul Inspecției procurorilor.

109. Cu referire la pretenția privind anularea avizului consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024 emis de către Serviciul de Informații și Securitate, instanța de judecată, analizând conținutul avizului consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024, constată că aceasta nu reglementează în mod direct situația juridică a reclamantului și nu produce efecte juridice imediate asupra drepturilor sau obligațiilor acestuia, însă legalitatea acestei operațiuni administrative urmează a fi verificată odată cu verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil, la caz, odată cu hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-271/2024 din 29 august 2024.

110. La fel, se constată că acțiunea în contencios administrativ, potrivit art.191 alin.(5) lit. a) din Codul administrativ, este înaintată de reclamantul Eduard Bulat în instanța competentă jurisdicțional, la Curtea Supremă de Justiție, ca instanță de fond.

111. Totodată, reieșind din dispozițiile art.208 alin.(1), art.163 lit. c) din Codul administrativ și art. 79 alin. (1) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor pot fi contestate în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile, iar acțiunea în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor se depune nemijlocit în instanța de judecată (Curtea Supremă de Justiție), în termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată, astfel, procedura prealabilă în astfel de categorii de litigii, nu se efectuează.

112. Potrivit materialelor cauzei, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de către Eduard Bulat la 18 septembrie 2024, în termenul legal de 10 zile, or, actul administrativ individual defavorabil contestat emis la 29 august 2024, a fost notificat reclamantului, prin intermediul poștei electronice în data de 09 septembrie 2024. (f.d.22)

113. Referitor la prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă completul de judecată menționează că după

cum rezultă din prevederile art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ. Iar, dispozițiile art. 17 și 189 alin.(1) din Codul administrativ expres statuează că drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

114. Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

115. La caz, condițiile de încălcare a unui drept subiectiv prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Procurorilor sunt întrunite, deoarece din analiza acțiunii se desprinde dreptul subiectiv pretins a fi încălcat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-271/2024 din 29 august 2024 și anume neîntrunirea condițiilor de admisibilitate a dosarului și neadmiterea lui Eduard Bulat la proba scrisă în cadrul concursului, pentru funcția la care a aspirat.

116. Ținând cont de cele relatate, instanța de judecată reține că, examinarea condițiilor de admisibilitate expuse supra, în raport cu actele cauzei, impun concluzia că acțiunea este admisibilă și urmează a fi examinată pe fond.

STAREA DE FAPT CONSTATATĂ DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

117. Prin hotărârea nr. 1-89/2024 din 14 martie 2024 a Consiliului Superior al Procurorilor s-a inițiat concursul public pentru selectarea inspectorilor în cadrul Inspecției procurorilor. (f.d.1-4, dosar administrativ)

118. Eduard Bulat în data de 30 aprilie 2024 a depus actele pentru participarea la concursul pentru selectarea inspectorilor în cadrul Inspecției procurorilor, inițiat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-89/2024 din 14 martie 2024, prelungit ulterior prin hotărârea nr. 100/2024 din 05 aprilie 2024. (f.d. 23)

119. Serviciul de Informații și Securitate ca rezultat al verificării candidatului Eduard Bulat la funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor, a eliberat avizul consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024, prin care a informat Consiliul Superior al Procurorilor că în privința candidatului se profilează factori de risc reieșind din activitatea desfășurată anterior, situație ce prezintă o amenințare pentru eficiența și imaginea procuraturii. Totodată, se menționează în aviz că informațiile despre Eduard Bulat, cu titlu informativ și mențiunea „personal”, au fost remise în adresa Procurorului General cu nr. 5/02537 din 16 iunie 2009 și nr. 5/95 din 17 ianuarie 2020. (f.d.24)

120. Consiliul Superior al Procurorilor prin intermediul adresei electronice a comunicat lui Eduard Bulat avizul consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024. (f.d. 27, dosar administrativ)

121. Ulterior, Consiliul Superior al Procurorilor în scopul conturării unui tablou al integrității candidatului Eduard Bulat, în cadrul concursului pentru ocuparea funcției de inspector în cadrul Inspecției procurorilor, prin scrisoarea nr. 5-06d/24-1364 din 24 iunie 2024 a solicitat suplimentar Serviciului de Informații și Securitate informațiile la care se face referire în avizul consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024. (f.d.42, dosar administrativ)

122. Totodată, materialele dosarului atestă că Procuratura Generală prin scrisoarea nr. 5-14/24-150 din 28 iunie 2024 a refuzat în comunicarea lui Eduard Bulat a notelor informative cu nr.5/02537 din 16 iunie 2009 și nr.5/95 din 17 ianuarie 2020, precum și a avizului consultativ nr. 214039r din 23 decembrie 2021 dat fiind faptul că acestea conțin informații atribuite la secret de stat și cad sub incidența art.8 alin. (2) din Legea 148/2003. (f.d. 27)

123. Prin scrisoarea nr. 5/7-04d-1778 din 11 septembrie 2024 adresată lui Eduard Bulat, se atestă că careva documente ce conțin informații cu caracter secret parvenite de la Serviciul de Informații și Securitate în privința candidatului Eduard Bulat la funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor, în ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 29 august 2024 nu au fost examinate, pe motiv că doar președintele instituției, în virtutea funcției deținute, are valid, din oficiu, dreptul de acces la secret de stat. (f.d.25)

124. Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor prin hotărârea nr. 1-271/2024 din 29 august 2024 a constatat neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate la concursul pentru selectarea candidaților la funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor de către candidatul Eduard Bulat. (f.d.18-21)

MOTIVAREA INSTANȚEI

125. Până a trece la examinarea argumentelor concrete, completul de judecată învederează că, în aplicarea supremației dreptului, instanța judecătorească de contencios administrativ ține cont de jurisprudența CtEDO. Potrivit acestei jurisprudențe, obligația instanței judecătorești de motivarea hotărârilor judecătorești nu poate fi înțeleasă că impunând un răspuns pentru fiecare argument (hot. García Ruiz v. Spania, 1999, §26). Totuși, orice argument decisiv pentru rezultatul procedurii necesită un răspuns clar (hot. Ruiz Torija v. Spania, 1994, §30; și, pentru comparație, Petrović și Alții v. Muntenegru, 2018, §43), în special argumentele cu privire la drepturile și obligațiile garantate de Convenția Europeană pentru Drepturile Omului (hot. Fabris v. Franța, 2013, §72 in fine; Paun Jovanović v. Serbia, 2023, §108).

126. Completul de judecată, analizând cererea de chemare în judecată reține, că reclamantul în argumentarea pretenției solicitate a invocat următoarele aspecte și anume că, atât hotărârea, cât și avizul consultativ nu

sunt motivate, or, Consiliul Superior al Procurorilor nu a indicat concret care acte sau fapte au stat la baza concluziei privind necorespunderea profilului de integritate inerent funcției de inspector și care a fost sursa de informare despre aceste fapte, limitând-se doar la enunțuri cu caracter generic, declarativ și fără substanță. Iar Serviciul de Informații și Securitate s-a limitat doar la expunere a unei opinii neargumentate precum că în privința candidatului se prefigurează factori de risc, indicând numărul la niște note informative, fără a se expune în ce măsură și în ce mod conținutul acestor note este relevant pentru a evalua corespunderea candidatului Eduard Bulat la standardele pentru funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor și fără a descrie care sunt faptele care au permis generarea concluziei că, la caz, se prefigurează factori de risc.

127. La rândul său, Consiliul Superior al Procurorilor a susținut că la adoptarea hotărârii contestate autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar de vot, reieșind din circumstanțele de fapt constatate și raportate la standardele naționale și internaționale impuse statutului de inspector și nu s-a baza doar pe informațiile recepționate de la Serviciul de Informații și Securitate, or, reieșind din specificul funcției de inspector, calitățile și conduita persoanei care solicită numirea în această funcție, fac obiect de apreciere riguroasă, de către organul investit cu atribuții în acest sens.

128. Totodată, a susținut că membrii Consiliului Superior al Procurorilor nu au verificat informațiile secrete, deoarece nu au drept de acces la secret de stat, decât doar președintele.

129. Serviciul de Informații și Securitate a evidențiat că la emiterea avizului consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024 au fost luate în considerare informațiile deținute de către Serviciu, din bazele sale de date, care au fost obținute în procesul de desfășurare a activității instituționale legale și a comunicat informațiile pe care le are în posesie, împreună cu anexele de referință, autorității responsabile de adoptarea deciziei, la caz Consiliului Superior al Procurorilor.

130. Astfel, după cum s-a menționat mai sus Serviciul de Informații și Securitate a verificat candidatul Eduard Bulat la funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor pe aspectul corespunderii criteriilor de integritate, prin prisma Legii nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice.

131. Totodată, din analiza avizului consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024 se desprinde că în privința candidatului se prefigurează factori de risc reieșind din activitatea desfășurată anterior, situație ce prezintă o amenințare pentru eficiența și imaginea procuraturii.

132. De asemenea, instanța de judecată evidențiază că din conținutul avizului consultativ nr. E/6114 nu rezultă că Serviciul de Informații și Securitate ar fi descris motivele care au stat la baza concluziei că în privința lui Eduard Bulat există factori de risc.

133. La acest aspect, Curtea Constituțională în hotărârea nr.14 din 08 august 2023 ce ține de garanțiile refuzului de acordare a dreptului de acces

la secretul de stat, a reținut că dreptul persoanei de a fi informată cel puțin de o manieră sumară cu privire la motivele factuale reprezintă o garanție minimă a unei proceduri adversariale și a egalității armelor. Curtea a constatat, în jurisprudența sa, că dreptul persoanei de a fi informată, chiar și de o manieră limitată, cu privire la motivele care stau la baza deciziei pe care o contestă nu devine inaplicabil dacă informația constituie secret de stat. Pe de altă parte, accesul la dosar presupune accesul la probele pe care se bazează circumstanțele de fapt. Din această perspectivă, considerentele bazate pe siguranța națională pot prevala în detrimentul dreptului de a avea acces la probele clasificate ca secret de stat. Astfel, indiferent dacă instanța de judecată îi oferă sau nu acces la dosar persoanei, ea are dreptul să fie informată, cel puțin de o manieră sumară, cu privire la elementele de fapt relevante pe care s-a bazat decizia de refuz privind acordarea dreptului de acces la secretul de stat.

Necesitatea protecției secretului de stat nu se opune dreptului persoanei de a cunoaște informații, cel puțin sumare, care să reflecte esența motivelor care au servit drept refuz de a acorda dreptul de acces la secretul de stat, în măsura în care acest lucru este compatibil cu păstrarea confidențialității datelor obținute (a se vedea HCC nr. 38 din 14 decembrie 2017, § 109, și, mutatis mutandis, HCC nr. 27 din 13 noiembrie 2020, § 84). De altfel, în jurisprudența sa Curtea Europeană a menționat că, în cazul în care ar fi existat preocupări legitime de securitate națională, autoritățile ar fi trebuit să excludă pasajele sensibile sau să furnizeze un rezumat al elementelor de fapt relevante (a se vedea, mutatis mutandis, Nolan și K. v. Federația Rusă, 12 februarie 2009, § 56; Davydov și alții v. Ucraina, 1 iulie 2010, § 170; Janowiec și alții v. Federația Rusă [MC], 21 octombrie 2013, § 206).

134. Astfel spus, completul de judecată concluzionează că Serviciul de Securitate și Informații a omis să facă un rezumat succint a informațiilor și circumstanțelor factuale pe care și-a întemeiat concluzia privind prezința factori de risc reieșind din activitatea desfășurată anterior de către Eduard Bulat situație ce prezintă o amenințare pentru eficiența și imaginea procuraturii, pentru ca reclamantul să aibă posibilitatea nu doar formal de a contesta acuzațiile care i se aduc, dar și ca esență.

135. Argumentul Serviciului de Informații și Securitate precum că informațiile pe care le are în posesie Serviciul, împreună cu anexele de referință, au fost expediate Consiliului Superior al Procurorilor, nu este reținut de către instanța de judecată, deoarece după cum s-a constatat din notele informative cu nr.5/02537 din 16 iunie 2009 și nr.5/95 din 17 ianuarie 2020, precum și avizul consultativ nr.214039r din 23 decembrie 2021, acestea dispun de un grad de secretizare, pe când reclamantul nu dispune de dreptul de acces la această categorie de date, iar în avizul contestat nu sunt menționate nici măcar sumar motivele care au stat la baza emiterii acestei concluzii, chestiune care ar face imposibil exercitarea dreptului efectiv la apărare.

136. Completul de judecată evidențiază că articolul 26 din Constituție garantează în mod expres dreptul fundamental la apărare, drept esențial pentru asigurarea procesului echitabil și a respectării principiului legalității. Acest drept implică posibilitatea fiecărei persoane de a-și exercita în mod efectiv și independent apărarea, prin utilizarea tuturor mijloacelor legale și legitime prevăzute de lege, în fața unui tribunal competent. Astfel, dreptul la apărare presupune accesul la informațiile și probele relevante, dreptul de a formula obiecțiuni și de a susține punctul de vedere asupra tuturor acuzațiilor sau învinuirilor aduse. Acest drept constituie o garanție fundamentală împotriva oricăror abuzuri sau încălcări ale drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, având un rol esențial în consolidarea statului de drept și în protejarea demnității și libertății individuale.

137. În context, instanța de judecată conchide că avizul consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024 eliberat de către Serviciul de Informații și Securitate nu poate fi menținut, or, acesta nu conține un rezumat al circumstanțelor reținute, care să fi fost posibil de contestat în caz de dezacord de către reclamant, prin acest fapt se încalcă dreptul lui Eduard Bulat la apărare, respectiv el este în imposibilitatea de a-și expune poziția asupra informațiilor sau faptelor reținute de către Serviciul de Informații și Securitate.

138. Cu referire la argumentele reclamantului privind ilegalitatea hotărârii nr. 1-271/2024 din 29 august 2024 instanța de judecată menționează că din conținutul acesteia se desprinde că Consiliul Superior al Procurorilor, analizând cererea lui Eduard Bulat și examinând documentele și înscrisurile ce îl vizează, acumulate în cadrul procedurilor ce preced examinarea admisibilității candidaților pentru admiterea acestora spre participare la concursul pentru suplinirea funcțiilor vacante de inspector în cadrul Inspecției procurorilor, a concluzionat că candidatul Eduard Bulat nu poate fi admis spre participare în concursul de referință, or, acesta nu corespunde profilului de integritate inerent funcției pentru care accede.

139. La fel, se atestă că Consiliul Superior al Procurorilor a făcut aprecierile sale nu doar în baza avizului consultativ al Serviciului de Informații și Securitate ca document izolat, dar s-a bazat pe tot setul de acte aferente candidatului.

140. Totodată, s-a indicat că în opinia Consiliului Superior al Procurorilor analiza informațiilor prezentate generează la această etapă dubii concludente privind probitatea funcțională a domnului Eduard Bulat, astfel încât este imposibil acceptarea acestuia în concurs pentru accedea în funcția de inspector al Inspecției Procurorilor.

141. De asemenea, se desprinde că Consiliul Superior al Procurorilor a reafirmat ideea că numirea într-o funcție de inspector urmează o procedură specială, menită să asigure un proces de selecție de cea mai înaltă calitate. În acest sens, trebuie respectate și reglementările internaționale privind criteriile pentru alegerea persoanelor care contribuie la înfăptuirea justiției. De aceea, autoritățile competente trebuie să fie foarte exigente în evaluarea

profesională, dar și în ceea ce privește moralitatea și comportamentul ireproșabil al candidaților, inclusiv absența oricărei încălcări a legii.

142. Astfel, analizând hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-271/2024 din 29 august 2024, prin care s-a stabilit neîntreținerea condițiilor de admisibilitate la concursul pentru selectarea candidaților la funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor de către candidatul Eduard Bulat, instanța de judecată constată, că în ședință membrii Consiliului Superior al Procurorilor nu au verificat, nu au cercetat și respectiv nu au cunoscut care sunt circumstanțele de a considera că Eduard Bulat nu corespunde profilului de integritate inerent funcției de inspector în cadrul Inspecției procurorilor. Or, după cum s-a constatat, membrii Consiliului Superior al Procurorilor cu excepția președintelui, nu dețin dreptul de acces la secret de stat, respectiv aceștia nu au avut acces și nu au examinat materialele în privința lui Eduard Bulat, care au parvenit în adresa Consiliului Superior al Procurorilor de la Serviciul de Informații și Securitate.

143. Completul de judecată evidențiază că prin prisma art. 22 în colaborare cu art. 219 din Codul administrativ autoritatea publică cercetează starea de fapt din oficiu. Obligațiunea de cercetare din oficiu a împrejurărilor de fapt și de drept este un principiu fundamental, inclusiv în contenciosul administrativ, dar și un element esențial al dreptului la un proces echitabil consacrat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

144. Deci, autoritățile publice trebuie să analizeze din oficiu circumstanțele de fapt, chiar dacă părțile nu le-au invocat, o atitudine formalistă a Consiliului Superior al Procurorilor de a ignora cercetarea circumstanțelor care au stat la baza concluziei privind neîntreținerea condițiilor de accesare a lui Eduard Bulat în funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor, încalcă dreptul acestuia la un proces echitabil. Or, se impune echilibrarea principiului disponibilității cu obligația autorității publice de a garanta respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale candidatului, mai ales în cazul din speță, când Eduard Bulat este într-o situație dezavantajoasă, din motiv că nu are acces la informația confidențială, astfel nu-și poate formula careva obiecții.

145. În aceste împrejurări instanța de judecată concluzionează că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-271/2024 din 29 august 2024 este una nemotivată, or din conținutul prevederilor art. 118 din Codul administrativ rezultă, că motivarea actului administrativ trebuie să conțină circumstanțele de fapt și de drept, la fel din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar.

146. Prin urmare, principiul motivării impune necesitatea ca autoritățile publice, care emit acte administrative, să indice expres și implicit, circumstanțele de fapt și de drept care determină soluția adoptată. Motivarea unui act administrativ nu poate fi limitată la competența autorității publice, ori la temeiul de drept al acesteia, ci trebuie să conțină și elementele de fapt care să permită, pe de o parte, destinatarilor să cunoască și să evalueze

temeiurile deciziei, iar, pe de alta parte, să facă posibila exercitarea controlului de legalitate.

147.La fel se atestă că, deși Consiliul Superior al Procurorilor a indicat că pe lângă avizul consultativ nr. E/6114 din 14 iunie 2024 eliberat de către Serviciul de Informații și Securitate a mai analizat și alte acte, documente aferente candidatului Eduard Bulat, nu a menționat aceste acte și documente precum și conținutul acestora. La fel nu sunt indicate circumstanțele de fapt și informațiile, care au generat dubii concludente privind integritatea funcțională a candidatului Eduard Bulat.

148.Faptul că unele date sau informații parvenite în adresa Consiliului Superior al Procurorilor sunt atribuite la categoria celor secrete nu îndreptățește autoritatea publică de a nu indica măcar sumar, sub aspectul motivelor, circumstanțele de fapt stabilite în actul administrativ individual defavorabil. Impunerea protejării informațiilor atribuite la secretul de stat nu exclude dreptul persoane de a primi aceste informații, care să reflecte sumar motivele esențiale pentru care i-a fost refuzat admiterea la concursul pentru suplinirea funcției de inspector în cadrul Inspecției procurorilor, atât timp cât această divulgare nu compromite confidențialitatea datelor respective.

149.La acest aspect jurisprudența Curții Europene nu stabilește, la modul abstract, cantitatea informațiilor care trebuie oferită persoanei, atunci când datele care o vizează au un caracter confidențial, de vreme ce acest fapt depinde de circumstanțele fiecărui caz.

150.Totuși, în cauza Regner v. Republica Cehă, Curtea Europeană a stabilit un standard minim în această privință. În fapt, reclamantului, adjunct al vice-ministrului apărării, i-au fost comunicate cele două motive pe care s-a bazat decizia de revocare a autorizației de securitate, i.e. eșecul de a indica, așa cum era obligat să o facă atunci când solicita autorizația de securitate, că avea calitatea de director într-un număr de companii și conturi bancare în bănci străine și faptul că era considerat o persoană care prezintă un risc pentru securitatea națională. În privința acestui risc autoritățile nu i-au putut comunica reclamantului informațiile confidențiale pe care se baza, pentru că erau clasificate ca informații cu caracter „restricționat”. În acest context, Curtea Europeană a menționat că, bineînțeles, deși tribunalele naționale aveau competența să examineze toate faptele și nu erau limitate la analiza argumentelor reclamantului, dreptul ceh putea să prevadă, într-o măsură compatibilă cu menținerea confidențialității și efectuarea corespunzătoare a investigațiilor în privința unei persoane, dreptul de a fi informat, cel puțin de o manieră sumară, în cadrul procedurilor, despre esența acuzațiilor împotriva sa. În fine, ea a notat că este dezirabil ca autoritățile naționale să explice, cel puțin de o manieră sumară, întinderea controlului pe care l-au efectuat și acuzațiile împotriva reclamantului.

151.Curtea Europeană a identificat acest standard în cazul Gulamhussein și Tariq v. Regatul Unit, în care reclamantului i-a fost comunicată esența deciziei de revocare a autorizației de securitate, deși revocarea se baza pe informații clasificate. La modul concret, reclamantul a fost informat că

autorizația de securitate i-a fost retrasă pentru „asocierea cu persoane suspectate de implicarea și susținerea teroriștilor de peste hotare, în special a insurgenței din Iraq”. Totodată, pentru că reclamantul pretindea accesul la toate documentele secrete în cadrul unei proceduri judiciare publice, tribunalele naționale au făcut un rezumat al probelor publice și confidențiale pe care le-au examinat, oferind motive pentru deciziile adoptate în proceduri publice și explicând cum aceste motive au fost afectate de probele din procedurile din camera de consiliu.

152.Completul de judecată evidențiază că circumstanțele stabilite denotă că Consiliul Superior al Procurorilor nu a examinat efectiv condițiile de admisibilitate a dosarului de participarea la concurs depus de către Eduard Bulat, or, din hotărârea contestată nu este clar care anume condiții nu a întrunit candidatul și prin ce se manifestă necorespunderea profului de integritate inerentă funcție pentru care accede.

153.Mai mult membrii Consiliului Superior al Procurorilor au fost în imposibilitatea de a analiza dacă informația parvenită de la Serviciul de Informații și Securitate atestă dubiile concludente privind probitatea funcțională a lui Eduard Bulat, deoarece după cum s-a constatat membrii Consiliului Superior al Procurorilor cu excepția președintelui, nu dețin dreptul de acces la secret de stat.

154.Prin urmare, informațiile, care ar demonstra integritatea funcțională a candidatului Eduard Bulat nu au fost analizate de către toți membrii Consiliului Superior al Procurorilor.

155.În aceste circumstanțe completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind întemeiate argumentele lui Eduard Bulat precum că la emiterea hotărârii nr. 1-271/2024 din 29 august 2024 în ceea ce privește constatarea neîndeplinirii de către candidatul Eduard Bulat a condițiilor pentru admiterea în funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor și-a exercitat în mod arbitrar dreptul discreționar, or, s-a constatat că în momentul în care autoritatea publică a decis că Eduard Bulat nu corespunde profilului de integritate necesar pentru funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor, acesta a acționat fără a avea la bază criterii obiective, clare și transparente. Decizia a fost luată în absența unor circumstanțe factice raportate la reperele juridice bine definite, ceea ce indică o ignorare a limitelor impuse de cadrul legal aplicabil și a principiilor de legalitate și echitate în procesul de admisibilitate a dosarelor candidaților.

156.Având în vedere toate argumentele expuse, rezultă fără echivoc că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-271/2024 din 29 august 2024 în partea candidatului Eduard Bulat este contrară prevederilor legale mai sus-enunțate și nu poate fi menținută.

157.Cu privire la pretențiile reclamantului privind obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să emită acte administrative individuale favorabile în privința candidatului Eduard Bulat, instanța de judecată conchide că acestea urmează a fi respinse ca neîntemeiate, deoarece, prin prisma art. 225

din Codul administrativ, instanța de judecată se limitează la controlul exercitării dreptului discreționar de către autoritatea publică și nu decide cu privire la oportunitatea actului administrativ individual, or, oportunitatea actului administrativ individual este prerogativa autorității publice de a alege, în limitele legii, între mai multe opțiuni de acțiune juridică, astfel încât să adopte un act conform normelor legale și să atingă scopul final al legii pentru care actul a fost emis.

158. La caz, este atributul Consiliului Superior al Procurorilor de a verifica întrunirea condițiilor de admisibilitate a dosarului candidatului Eduard Bulat și de a-l admite la concursul pentru funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor și organizarea probei scrise.

159. Pe cale de consecință, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează asupra anulării în parte a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-271/2024 din 29 august 2024 și a avizului nr. E/6114 din 14.06.2024 emis de către Serviciul de Informații și Securitate în privința lui Eduard Bulat, precum și a respingerii pretențiilor cu privire la obligarea emiterii actelor administrative individuale favorabile.

160. În conformitate cu art. 191 alin. (5) lit. a) și 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Anulează în parte hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-271/2024 din 29.08.2024, în ceea ce privește constatarea neîndeplinirii de către candidatul Eduard Bulat a condițiilor pentru admiterea în funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor în cadrul concursului inițiat prin Hotărârea nr. 1-89/2024 din 14.03.2024.

Anulează avizul nr.E/6114 din 14.06.2024 emis de către Serviciul de Informații și Securitate în privința lui Eduard Bulat.

În rest cererea de chemare în judecată depusă de Eduard Bulat împotriva Consiliului Superior al Procurorilor și Serviciului de Informații și Securitate se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

Notă: În conformitate cu art. 236 alin. (7) din Codul de procedură civilă în legătură că judecătorul Ion Malanciuc este suspendat de drept din funcție pe perioada exercitării mandatului de judecător la Curtea Constituțională, textul integral al hotărârii este semnat de către președintele completului.

Președinte

Stela Procopciuc